

Din țăriile campestre

Gabriel Cristea

Se preling raze pe ramuri
Și se-ascund pierdute zării;
Zimbrii bolții, cu lungi hamuri,
Trag la plugul înserării.

Vântu-și saltă aspra coamă
Prin frunzișuri foc și pară;
Curgător, un cerb de-aramă
Ochiul fiarei înfioară.

Pânze-ntind în jurul lunii
Arahnide constelate;
Din adâncuri, falnici pinii
Lasă cetini - li se zbate,

Ca o tâmplă, rădăcina;
Noaptea jună și subțire
Zboară spulberând rășina...
Mi-unduiesc, sub istovire,

Ierburi prin izvor de gânduri;
Din țăriile campestre
Se-aud deslușite cârduri
Petrecându-se măiestre...

Pacea stelelor, barbară
Pleoapa-strajă îmi coboară.